

L'ORÉAL İÇİN YURT DIŞINDA ÜÇ GÜN

O sabah beni almaya apartmanın önüne geldiğinde saat çok erkendi — onun çalışma tarzı buydu. Hep derdi ki sabahın ağzında altın vardır, o saatte ne yaparsan, ne üretirsen öğleden sonra bir daha tekrarlanamaz. Saat 5.30'du. Yarı şaka, pasaportumu yanıma almamı söyledi; ben de lafı yapıştırıp hangi cehenneme gittiğimizi artık söylemesini istedim.

Sicilya İtalya'nın parçası, dedim, oraya pasaport gerekmez — ama güldü ve dedi ki: Senin gibi taşraya, kasabalara, bu tür bölgelere alışmış biri Catania gibi bir milyonluk şehirde kaybolursa, hiç değilse nereli olduğunu anlayıp seni evine yollayabilirler.

Ha ha ha ha ha ha ha.

Bu onun şöyle deme biçimiydi: Günaydın Nando, geldim, senin dünya gezgini olmadığımı da biliyorum.

Feribota vardık; beni tepeden turnağa süzdü. Bu iş için mavi bir takım elbise almıştım, açık mavi bir gömlek, mavi bir kravat, gıcırdayan yeni ayakkabılar; her şeyden yana içim rahattı.

Tıraş olmuştum, klasik Gillette tıraş losyonlarımdan birini sürmüştüm, saçım derli topluydu, ruhum temizdi — gerçekten tertipliydim. Ama bir şey beni durup düşündürdü: Aklında bir şey olduğunu biliyordum, yalnızca ne olduğunu bilmiyordum.

Koluma girdi — bara gidelim, birinci kat — peşinden gelmemi söyledi, oraya varınca da beni doğruca erkekler tuvaletine çekti.

Ceketi, kravatı, gömleği çıkarmamı, yüzümü adamakıllı yıkayıp o lanet tıraş losyonundan kurtulmamı söyledi — ihtiyar işiymiş, dedesinin süründüklerini hatırlatıyormuş, hem sivrisinekleri hem ninesini uzak tutacak kadar keskinmiş.

Kravatın yerine bir boyun fuları, ceketim için de bir cep mendili uzattı. Sonra gıcır gıcır Casio'mu, hesap makineli olanı, kolumdan çıkardı ve kutusundan yeni çıkmış bir saat verdi — bir Omega Seamaster, çelik kasa — sağ bileğime takmamı söyledi, öbürüne de beyaz gümüş bir bileklik geçirdi.

Bitti sandım, ama sonra cebinden küçük bir şişe Fransız parfümü çıkardı, pour femme, ve beni onunla kutsadı.

Bu kadın parfümü, Giorgio, ne halt ediyorsun?

Beni durdurdu ve dedi ki: Erkekler de kadınlar da çoğu zaman karşı cins için yapılmış kokular sürer, nasıl koktukları için değil, ne işe yaradıkları için. Merak etme, anlayacaksın — bu konuda bana güven, yeter.

Ama ben artık bilmiyorum, işe mi gidiyoruz, yoksa sen bana söylemeden kadın peşinde koşmak için bir bahane mi buldun — haberim olsun, yeter.

Gülümsedi ve dedi ki: İşe gidiyoruz, kadın peşinde koşmuyoruz — ama adına saygı borçlu olduğumuz özel bir kadın var, bunu da sakın unutma: Adı L’Oréal Teyze.

Feribottan inme, Sicilya’ya ayak basma vakti gelmişti — gerçi kimse bizden pasaport istemedi. Sokaklar temizdi, insanlar birbirine resmî “Lei” ile hitap ediyordu, oysa bizim orada, Calabria’da hep eski “Voi”yi kullanırdık. İlk fark buydu, ilk dersim: Gerçekten yurt dışındaydık.

Ferdinando